

KERESZTÚT

Bevezető ima

Urunk Jézus Krisztus! Köszönjük, hogy életed, tanításod, szenvedésed, halálod és feltámadásod által előkészítetted számunkra az utat a Mennyei Atyához. Köszönjük, hogy Általad a Mennyei Atya gyermekeivé fogadott minket. Kérünk, hogy Szentlelked által formáld, erősíts és vezess minket tetszésed szerint, hogy itt a földön el tudjuk végezni azt a küldetést, amit ránk bízál, hogy valóban hiteles hírnökeid lehessünk. Add, hogy hűségesen ki tudjunk tartani Melletted örömben és szenvedésben, boldogságban és megpróbáltatásban egyaránt. Keresztutad által világosíts és erősíts meg bennünket, hogy terveinket, örömeinket, sikereinket Neked tudjuk felajánlani, bűneinket, sebeinket, és fájdalmainkat pedig le tudjuk tenni Szent Kereszted tövébe.

I. Pilátus halálra ítéli Jézust.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

A sötétség és a Világosság áll egymással szemben. A sötétség üvölt és tombol, a Világosság csendes és nyugodt. Úgy tűnik, hogy a sötétség végleg elnyeli a világosságot, de ez nem igaz. Az éjszaka is azért borít el mindent, hogy a Nap másnap újra felragyoghasson. A sötétség két fontos fegyvere a hazudozás és a pánikkeltés, a Világosságé pedig a szeretet és a békesség. Pletykálkodásunkkal, intrikáinkkal, beteges előítéleteinkkel, a mindent kritizálásunkkal és a hazudozással a sötétség hatalmát erősítjük. Isten gyermekeihez méltó módon akkor élünk, ha minden ármánykodásra és bántásra az Istenben nyugvó, határozott szeretettel és kitartó imával válaszolunk. Sosem szabad megijedni a sötétség pillanatnyi győzelmeitől, hiszen Jézus végleg legyőzte a gonoszt. Ha kitartunk Jézus mellett, csak nyerhetünk!

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

II. Jézus vállára veszi a keresztet.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Mielőtt Jézus vállára tették a keresztet a katonák, kigúnyolták. Ha ezek a szerencsétlen emberek megtudták volna, hogy kit gúnyolnak ki, bizonyára azon nyomban meghaltak volna. Isten azonban tekintettel volt rájuk, hiszen nem ismerték Jézust. Mi viszont ismerjük Őt, és mégis számtalanszor kigúnyoljuk. A sokszor hiteltelen életünkkel nem Jézus ragyogó arcát, hanem Isten karikatúráját mutatjuk a világnak. Sokkal nagyobb a felelősségünk, mint azt gondolnánk! Egyetlen tettünk és elkövetett bűnünk sem magánügy, hiszen keresztény mivoltunkból eredően Isten tanúi vagyunk a világban. A feladatunk nem az, hogy önmagunk kényelmét és önző érdekeit keressük, hanem az, hogy minél többeket vezessünk el Istenhez. Ez csak úgy lehetséges, ha Krisztus példája nyomán mi is felvesszük mindennap keresztünket és Isten végtelen szeretete által, követjük Jézust, isteni Mesterünket.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

III. Jézus először esik el a kereszttel.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Jézus nem sokkal azután hogy elindult szörnyű terhével, összeroskadt. Emberi ereje egyre inkább fogy, brutálisan megkínzott teste már nem akar engedelmeskedni. Isteni ereje az, ami viszi tovább, hisz csak így teljesítheti be az Atya akaratát. Mi is hányszor szembesülünk ezzel, amikor bűneink, fájdalmaink, kudarcaink levernek a földre. Sokszor úgy gondoljuk, hogy már nincs tovább. Jézus a Golgota felé vezető úton minden lépéséért megküzdött. Mindig pont annyi erőt kapott, hogy a következő lépéshez elég legyen. Isten velünk sem kísérletezik. A Tőle kapott kegyelem, mindig felülmúlja a minket ért nehézségeket. Egy a lényeg: sose a minket körülvevő világnak, hanem csak az Isteni Kinyilatkoztatásnak higgyünk!

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

IV. Jézus Szent Anyjával találkozik.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Egy anyának nincs nagyobb fájdalma gyermeke elvesztésénél. A Szűzanya Szent Fiának keresztje alatt pontosan ezt élte át. El kellett veszítenie Szent Fiát, hogy mindnyájunk Édesanyja lehessen. Ez a mi életünkben sincs másképp. Sok mindent el kell veszítenünk ahhoz, hogy Istenhez közelebb kerülhessünk. Ha csupán sikereink lennének, a szívünk megkeményedne és csak az önmagunk erejében bízánk. Sokszor a fájdalom az, ami megnyit bennünket Isten felé. A szenvedés nagy misztérium, de higgyük el, hogy ezt is Isten végtelen szeretete hatja át. Pontosan a rajtunk ejtett sebeken keresztül tud bejutni szívünkbe, hogy beragyogja azt. Fokozatosan édesget Magához, hogy majd az Örök Hazában felkészülten tudjunk találkozni Vele. Adjunk hálát Istennek mindenért, ami velünk történik és kérjük bátran mindig a Szűzanya segítségét!

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

V. Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Cirenei Simont akaratán kívül kényszerítették arra, hogy vigye Jézus keresztyét. Olyan megpróbáltatás érte, amire abszolút nem számított. Vajon, hogyan és mikor döbbenhetett rá, hogy kinek a keresztyét hordozza? Fel sem tudjuk fogni, hogy ezt az egyszerű embert mennyire beragyoghatta Isten szeretete, hiszen részese lett a megváltás művének. Ha rászorulóval vagy szenvedővel találkozunk, és értük nehézségeket kell vállalnunk – akár akaratunkon kívül is – akkor gondoljunk arra, hogy ilyenkor Jézusnak segítünk a kereszthordozásban. Minden szenvedőben Jézus meggyötört arca tekint ránk, és ha sorsközösséget vállalunk velük – akár imában, akár segítő tettekben – akkor minket is körülragyog az a végtelen atyai szeretet, ami Cirenei Simont is segítette, miközben hurcolta Megváltója keresztyét. Adjunk hálát minden ilyen

alkalomért, hiszen Isten maga a szeretet, így leginkább az önzetlen, szolgáló szeretet által válhatunk Vele eggyé.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

VI. Veronika kendőt nyújt Jézusnak.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Jézus még szenvedése alatt is önmagát adja. A legkisebb figyelmességre vagy együttérzésre is hatalmas szeretettel válaszol. Az önző szív, ha fájdalom éri teljesen bezárul és csak önmagával képes foglalkozni. A szerető önzetlen szív még a komoly megpróbáltatások idején is nyitva áll és minden jó szóra szeretettel válaszol. Mi, hogy viselkedünk életünk nehezebb időszakában? Csak szúrunk, mint egy kaktusz, zsörtölődünk vagy a dacos hallgatásba menekülünk? Az önzés és a bezárkózás csak növeli fájdalmunkat és elriasztja a körülöttünk levőket. Az isteni szeretet által átjárt szív még a komoly fájdalmak idejében is tud adni és befogadni. Hitünkről tehetünk komoly tanúságot, ha legalább egy jó szóval vagy mosollyal tudjuk fogadni mások segítségét. Így rajzolhatjuk Isten arcát társaink szívébe, ahogy azt Jézus is tette Veronika kendőjével.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

VII. Jézus másodszor esik el a kereszttel.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Milyen sokszor elhatározzuk, hogy valamit többé nem teszünk. Igyekszünk megszabadulni visszatérő bűneinktől, rossz szokásainktól és mégis, újra meg újra elbukunk. Ilyenkor sokszor értéktelennek, alávalónak érezzük magunkat. Ez azonban kísértés, ne dőljünk be neki. A kísértő mindenáron bizalmatlanságot akar bennünk kelteni Isten iránt. Az a célja a gonosznak, hogy elszakítson bennünket Istentől, mert akkor szabadon garázdálkodhat. Ne felejtjük: egy magasabb hegycsúcsra, mindig a völgyön keresztül vezet az út. Isten akkor is szorosán átölel és szeret bennünket, ha elbukunk. Ha hűséges, kitartó hitünk által bele tudunk kapaszkodni Isten segítő kezébe, akkor felemel és továbbvezet bennünket. Szörnyű dolog a bűn, de a legrosszabb, ha megátalkodunk benne! Ezen a téren sosem lehetünk belenyugvók! Ne felejtjük el soha, hogy csak két út van: vagy Isten munkatársai leszünk, vagy a sátán csatlósai. Az első az örök életre, a másik pedig az örök halálra vezet.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

VIII. Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Sok betegséget, tragédiát és szenvedést láthatunk nap, mint nap magunk körül. Ilyenkor sajnálkozunk, megbotránkozunk majd úgy élünk tovább, mint előtte. Hajlamosak vagyunk arra,

hogy megnyugtassuk magunkat: velem ez biztos nem történhet meg. Pedig Isten pontosan ezeken az eseményeken keresztül figyelmeztet bennünket arra, hogy milyen esendőek és törékenyek vagyunk. Ez mind egy – egy jelzés, hogy ne erre az életre akarjunk örökre berendezkedni. Nagy a csábítás, hogy a világ dolgait tegyük az első helyre és Istent csak a másodikra. Ez például abban nyilvánul meg, hogy csak akkor imádkozunk, ha marad rá időnk. Milyen helytelen felfogás! Ezzel elvágjuk magunkat az Éltető Forrástól! Istennek nem csupán a maradékot kell adnunk, hanem az egészet. Életünk akkor fog kivirágozni, ha teljesen rábízunk Istenre, hiszen csak Ő tudja tökéletesen, hogy mire szánt minket.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

IX. Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Minél közelebb kerülünk Istenhez, annál jobban fájnak bűneink. Minél inkább igyekszünk ráhagyatkozni Istenre, annál inkább gyötör a sátán. A gonosz retteg a Szenttől ezért, mindent megtesz, hogy eltántorítson bennünket Istentől, és a kárhozatba taszítson. Azt sugallja nekünk, hogy sokkal egyszerűbb úgy élni, mint a többiek, ezért nekünk sem kell erőlködnünk. Tegyük csak mindent úgy, mint azelőtt, abból baj nem lehet. Vigyázz testvér! Ez egy hatalmas hazugság, a sátán fondorlatos csapdája! Hidd el, hogy pont a golgotára vezető út az, ami elvezet Istenhez! Jézus is a szenvedésből tanult engedelmességet és az Atyára való hagyatkozásban nyert erőt. Jézus pontosan tudja, hogy mit jelent ez a gyötrelmes út. Ha újra és újra elbukunk, bátran tekintsünk Jézusra, és kérjük az Ő segítségét. Bízunk kell az Ő jóságában, szeretetében és szabadító erejében. Az Isten felé vezető úton tovább kell haladnunk, és sosem szabad visszafordulnunk.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

X. Jézust megfosztják ruháitól.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Teremtőnk ott állt teljesen kiszolgáltatottan a szitkozódó katonák és a gúnyolódó tömeg előtt. Ruhája volt a legutolsó kapocs, ami ehhez a világhoz kötötte, és most ettől is megfosztották. Az Atya akarata szerint mindent átengedett, semmit sem tartott meg magának. Ennél jobban senki sem üresítheti ki magát. Gondoljuk csak át életünket, hogy mennyi minden van benne, amihez betegesen kötődünk. Olyan könnyű kimondani, hogy bármit szívesen odaadnék, de amikor sor kerülhetne rá, számtalanszor visszalépünk. Isten a végtelen szeretet, így semmit sem irigységből kér el tőlünk, hanem azért, mert a javunkat akarja. Legdrágább kincsünk az idő. Őszintén nézzünk csak magunkba, hogy hányszor herdáljuk el és csak a maradékot adjuk Istennek. Fontosabbak a teendőink, a számítógép, a TV, a cigaretta, a pletyka és a semmittevés, mint az imádság. Amíg nem az ima van az első helyen az életünkben, addig csak áltatjuk magunkat.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

XI. Jézust a keresztre szegezik.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Jézus már magatehetetlenül függ a kereszten, és kezdetét veszi három órás haláltusája. Látszólag tehetetlenül van megfeszítve ég és föld között, de éppen ebben a tehetetlenségben teszi a legnagyobbat! Most nem tanít, nem gyógyít, nem tesz semmilyen látványos csodát, hanem elfogadva Isten akaratát, önmagát adja az egész emberiségért. Amíg a tömeg ócsárolja Jézust – Kinek teste felismerhetetlenségig összeverve kínlódik a kereszten – addig szép csendesen, észrevétlenül megtörténik a világ legnagyobb csodája: a megváltás. Amikor nem tudjuk érvényesíteni igazunkat vagy úgy érezzük, hogy levertek, tehetetlenek, fáradtak vagy betegek vagyunk, ne engedjük, hogy maga alá gyűrjön ez az állapotunk, hanem mély imádságban ajánljuk fel szenvedéseinket Istennek. El sem tudjuk képzelni, hogy hány eltévedt léleknek tudunk ezzel segíteni. Az őszintén Istennek imádságban felajánlott szenvedés a legkeményebb valuta a mennyei kincstárban, hiszen ezekkel Jézus szenvedését egészítjük ki.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

XII. Jézus meghal a kereszten.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Jézus halálával látszólag egy sikeresnek induló, sok reményt tápláló történet ért véget. Sokan reménykedtek a csodálatos tanítóban és orvosban, akinek teste most holtan lóg a kereszten. Mindennek vége? Nem! A lényeg még csak most kezdődik! Igaz, hogy még Jézus legközvetlenebb tanítványai is szétszéledtek, de azért, mert nem emlékeztek Mesterük szavára: „ha a búzaszem nem hal el, egymaga marad, de ha elhal sok termést hoz”. Mindennek így kellett történnie ahhoz, hogy majd Jézus feltámadásában Isten végtelen fényessége beragyoghassa a világot. Életünk során hányszor és hányszor kell alulmaradnunk ahhoz, meghalnunk önmagunk számára, hogy igazi, őszinte alázatot tanuljunk. A cinikus, fölényes, gőgös vigyorban mindig a sátán vicсорog a világra, az őszinte bocsánatkérésben és a szelíd, de határozott szeretetben pedig Isten ragyog rá társainkra. Sosem az a feladatunk, hogy csupán saját igazunkat szajkózzuk, hanem az, hogy társainkat Istenhez vezessük.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

XIII. Jézus testét leveszik a keresztről.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

A halott Jézus szívét a katonák lándzsával döfték át, de ez már nem őneki fájt, hanem édesanyjának, Máriának. Ez a csodálatos asszony végig ott volt Szent Fia kivégzésénél, de egy árva szót sem szólt, hanem csendesen együtt szenvedett Jézussal. Hite olyan mélyen gyökerezett, hogy még ebben a hatalmas fájdalomban is el tudta fogadni Isten akaratát. A Szűzanya nagysága éppen abban rejlik, hogy isteni kiválasztottsága ellenére sosem önmagára mutat, hanem mindig szeretett Fiára, Jézusra. Ezzel példát ad mindnyájunknak, hogy miként kell

megélnünk keresztényi hivatásunkat: engednünk kell, hogy Isten vezessen végig bennünket azon az úton, amit nekünk szánt. Harcolj a saját igazadért elvakultan és másokkal nem törődve, de vigyázz, mert így a pokolba vezető utat építed. Engedd, hogy Isten harcoljon saját ügyéért általad, s így a Mennysországba vezető ösvényt egyengeted. Naponta akár többször is tudatosan kell döntenünk, hogy a sátán cinkosai vagy Isten munkatársai akarunk-e lenni.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

XIV. Jézus holttestét sírba teszik.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged! - *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Ennek végre vége, gondolhatták a nép vénei. Miután Jézus testét a sírba tették és hatalmas követ hengerítettek a sír bejárata elé, még katonákat is állítottak őrségbe, nehogy ellopják Jézus holttestét. A feltámadás tükrében milyen nevetséges ez az esendő emberi próbálkozás. Az ember önző rövidlátása már többször harcba szállt Isten akaratával. A végkifejlet azonban sosem lehet kétséges. A hatalmaskodók mellett sokszor nagyon nehéz az élet. Isten mégis türelmesen vár, mert ezáltal a zsarnoknak lehetőséget ad, hogy jobb útra térjen, az elszenvedőknek pedig elmélyülhet a hitük, és közelebb kerülhetnek Istenhez. Még a legkilátástalanabb helyzetekben is hinnünk kell Isten végtelen, gondoskodó szeretetében, és kérni az Ő segítségét, hogy mindig tudjunk imádkozni ellenségeinkért. A mi fegyverünk nem a bosszú és a revans kell, hogy legyen, hanem az, amire Jézus tanított minket: az Istenben való hit, a feltámadásban való remény, és az embertársaink iránti szeretet.

P: Könyörülj rajtunk, Urunk!

H: *Könyörülj rajtunk!*

Befejező ima

Urunk, Megváltónk! Köszönjük, hogy a Golgotáig vezető utat együtt tehattük meg Veled! Köszönjük, hogy keresztutad által a fájdalomnak, a szenvedésnek és a lemondásnak értelmet adtál. Kérünk, hogy mindent átölelő szereteteddel erősíts meg bennünket, hogy életünk minden eseményéért hálát tudjunk adni Neked! Te vagy az életünk Ura, így semmi sem történhet velünk a Te tudtodon kívül. Kérünk, világosíts meg mindnyájunkat, hogy felfedezzük azt az utat, amit nekünk szántál, és adj erőt és hitet, hogy tetszésed szerint tudjunk azon végigmenni. Cselekedeteinket formáld olyanná, hogy azokat látva embertársaink Téged dicsőítsenek! Ámen.